

lange, at disse Overslag skulde kunne holde. Jeg maa ellers sige, at naar Statsbanernes Overslag er baseret paa de virkelige Priser, tror jeg, de i det store og hele holder.

Jeg har i Folketinget gjort opmærksom paa og vil gøre det ogsaa her, at blandt en Række af Arbejder, som i den senere Tid er udført, og for hvilke det nuværende Prislæg ligger til Grund, har vi kun eet Anlæg, hvor der er Tale om Overskridelse, og det er netop Forundersøgelserne med Hensyn til Lille Bælts Broen. Ved disse Forundersøgelser var det forudsat, at en enkelt Brolinie skulde undersøges, men ved Undersøgelsen af denne Brolinie, som der tidligere var Tale om, og som laa noget længere mod Vest end den nuværende, viste det sig, at Bundforholdene der knap svarede til, hvad man havde ventet sig, og saa maatte man udvide Undersøgelserne til den Brolinie, som der nu er Tale om — altsaa den samme, som der var Tale om i Firserne, men ikke den, der var Tale om i Halvfemsene —, og det forøgede selvfølgelig Arbejdets Omfang; i Stedet for at standse Arbejdet, da man havde brugt Beløbet, 50 000 Kr., maatte man selvfølgelig fortsætte Arbejdet og faa det fuldført, og derved er der kommet en Overskridelse. Ellers maa jeg, som sagt, mene, at Statsbanernes Overslag i det store og hele holder.

Jeg vil dernæst sige overfor det ærede Medlem, der mente, at Statsbanernes Brobygning ikke har været flatterende, at Statsbanerne har i de senere Aar gennemført adskillige Hundrede Brobygningsarbejder. Af disse har der været Uheld med to. Det ene oppe ved Struer, hvor Bundundersøgelserne ikke var tilstrækkelig gennemført, og hvor man har maattet reparere ved nogle af Bropillerne. Det andet nede ved Susaa, og dér tror jeg, at den Entreprenør, som har projekteret den Bro, der brød sammen, og som havde Arbejdet i Udførelse, i alt Fald havde mindst lige saa stor Skyld som Statsbanerne, hvilket ogsaa gav sig til Kende ved den Voldgiftskendelse, der blev afsagt. Jeg mener derfor, at det er urigtigt at sige, at Statsbanernes Brobygningsarbejde ikke har været godt. Det har i Virkeligheden været godt. Det hænder dog virkelig ogsaa for private Folk, at der ved slige Arbejder af omfattende Art gennem en Aarrække kan indtræde Uheld, og saa kan det vel ogsaa ske for Statsbanerne, der, som sagt, i de senere Aar har bygget adskillige hundrede Broer, større eller mindre.

Jeg takker det ærede Medlem for hans Udtalelse angaaende det Arbejde,

der udføres ved Fredericia Station. Jeg er ganske enig med ham i, at det er af den yderste Vigtighed, at Arbejdet dér udføres godt. Derfor har man ogsaa fra Statsbanernes Side stadig søgt at faa de allerbedste Folk, de havde, til Arbejdet ved denne Station, idet dette Arbejde under de meget vanskelige Forhold stiller uhyre Krav. Og kun fordi man er i Stand til at samle udsøgt Personale dér, som med Omhu udfører sit vanskelige Arbejde, lykkes det at faa Arbejdet udført tilfredsstillende. Alle ærede Medlemmer, ogsaa det ærede 4de tingvalgte Medlem, maa vide, at der navnlig under Krigen raadede overordentlig vanskelige Forhold, der gav Anledning til uhyre Forsinkelser. Det er Kendsgerninger, som ingen kan komme udenom. Fra Statsbanernes Side hævdes det, og jeg har gentaget det her, at som Forholdene ligger, kan Trafikken gennemføres, men vi er paa Maksimum af Statsbanernes Ydeevne baade i Fredericia og i Strib. Skal man kunne tage en forøget Trafik i den kommende Tid, vil det være nødvendigt at udvide. Naar man skal se paa, hvorledes Forholdene vil udvikle sig i Fremtiden, kan man dog kun tage Lære af Fortiden, og Fortiden viser, at vi i de sidste 25 Aar har tredoblet Trafikken dér, baade hvad Personer og Gods angaar. Og jeg skulde dog mene, at der ogsaa i Fremtiden vil komme en Udvikling, og den maa man forberede sig paa at kunne tage, ellers handler man ikke klogt. Ud fra de Erfaringer, man har indhøstet, og fra Forholdene, som de foreligger, maa man handle saaledes, at man bliver i Stand til paa en god og fornøftig Maade at tage den Udvikling, som Fremtiden byder paa. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Lille Bælts Broen ikke bliver vedtaget, vil sikkert hverken jeg eller nogen anden Trafikminister, uden Hensyn til Parti, turde tage Ansvaret for ikke at komme med Forslag om meget betydelige Udvidelser. I det lange Løb vil man ikke kunne forsvare at fortsætte, som det nu er. Derfor staar vi i Virkeligheden nu overfor at maatte tage Valget: den faste Bro eller betydelige Udvidelser af Forholdene ved Fredericia. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, hvad man bør gøre, hverken med Hensyn til det trafikmæssige eller det økonomiske.

For mine Udtalelser for et Par Aar siden har jeg allerede gjort Rede i Folketinget, men jeg skal gerne gentage her, at da jeg fremsatte disse Udtalelser, forelaa der ikke for mig en endelig og udar-